

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvinenej D. P. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. júla 2016 v Bratislave dovolanie obvinenej D. P. podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Juraja Vlkoviča proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. januára 2013, sp. zn. 4To/140/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej D. P. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 23. júla 2012 sp. zn. 5 T 47/2010 bola obvinená D. P. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby začiatkom roka 2008 až do 22. júla 2009, prevažne v byte číslo XX na 11. poschodí obytného domu na M. ulici číslo X v T., predávala pervitín rôznym konzumentom, a to aj Q. T., nar. XX.XX.XXXX, H. S., nar. XX.XX.XXXX a R. E., nar. XX.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že vedela, že ešte nedosiahli vek 18 rokov a Q. T. mal 14 rokov, a pri domovej prehliadke dňa 22. júla 2009 bola v predmetnom byte zaistená 1 ks zrezaná injekčná striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 520 mg,

ktorá podľa expertízneho skúmania Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ obsahovala priemernú koncentráciu 76,2 % hmotnostných metamfetamínu, z toho 396 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bola odsúdená podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bola podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradená do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenej uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie obvinená D. P. do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 1101), ktoré odôvodnila osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu.

V dôvodoch svojho odvolania (č.l. 1103-1104) namietala, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil skutkový stav v rámci úvahy o jej vine. Vina kladená jej za vinu v obžalobe nebola vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázaná. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil všetky produkované dôkazy, neprihliadal na základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, a preto vo veci nesprávne rozhodol.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania nemá námietky voči právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., avšak sa nemôže stotožniť s právnou kvalifikáciou podľa § 172 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., nakoľko vina v takomto rozsahu jej nebola preukázaná. V rámci svojej obrany navrhovala na hlavnom pojednávaní opätovne vypočuť svedkov R. E., H. S. a Q. T., pričom jej návrhu okresný súd nevyhovel. Okrem toho súd nevykonával ani výsluchy svedkov Q. a R., hoci na ich výsluchu pred súdom trvala. Ďalej namietala vierohodnosť svedkov R. E. i H. S., pretože ide o drogovú závislú osobu. Poukazovala na výpoveď svedka Q. T., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že drogy od nej nekupoval. Napokon navrhla napadnutý rozsudok zrušiť, uznať ju vinnou iba podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a uložiť primeraný trest, eventuálne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v zmysle § 317 Tr. por. na verejnom zasadnutí 10. januára 2013 rozsudkom pod sp. zn. 4To/140/2012 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenej D. P. uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obvinenú podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenej aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 10. januára 2013, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave, pričom obvinená od 4. decembra 2013 uložený trest vykonáva v Ústave na výkon trestu Nitra-Chrenová.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinená na ňou udanej adrese neprevzala, nastala u nej fikcia doručenia v zmysle § 66 ods. 3 Tr. por. dňom 27. februára 2013, jej obhajca prevzal rozhodnutie 22. februára 2013 a prokurátor 18. februára 2013.

Okresný súd Bratislava I dňa 9. júna 2016 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvinenej D. P., ktoré podala prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Juraja Vlkoviča. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 26. februára 2016 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V dôvodoch svojho mimoriadneho opravného prostriedku (č.l. 1188-1190) namietala, že oba sudy založili jej vinu na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. V tejto súvislosti poukazovala na svedecké výpovede C. G. a L. S., pri výsluchu ktorých súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 132 ods. 1 Tr. por. a nasl., resp. § 261 ods. 3 a § 264 ods. 1 Tr. por., ktoré upravujú postup pri výsluchu svedka. V dôvodoch rozsudku súd popisuje výpovede svedkýň z prípravného konania, ktoré však neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom, nakoľko jej obhajca nebol pri ich výsluchu prítomný a nebol ani upovedomený o termíne výsluchu.

Rovnako nezákonne súd postupoval aj pri výsluchu svedkov Q.I., H. S., P. D., R. E., pretože svedkom nebol umožnené vyjadriť sa k veci, ale súd hneď umožnil prokurátorovi klásť otázky. Osobitne namietala nezákonnosť postupu pri výsluchu svedka Q. T., pretože rozsudok sa odvoláva na výpoveď tohto svedka z prípravného konania, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal, pričom na čítanie tejto výpovede neboli splnené zákonné podmienky. Napriek tomu bola na základe tejto výpovede svedka z prípravného konania uznaná vinnou podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty.

V dôvodoch rozsudku sa poukazuje aj na výpovede svedkov E. S. a S.S. (správne R.), ktorých výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní 23. júla 2012 prečítané podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por., pričom o termíne výsluchu nebol jej obhajca vyrozumený. V ďalšej časti namietala nezákonnosť domovej prehliadky, pričom citovala príslušné ustanovenia Trestného poriadku, ktoré upravujú postup orgánov činných v trestnom konaní pri nariadení a vykonávaní domovej prehliadky. Vytýkala najmä nedostatočné dôvody príkazu na domovú prehliadku a poukazovala na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky a na konkrétne rozhodnutia.

V závere svojho dovolania navrhla vysloviť rozsudkom, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v jej neprospech, požadovala zrušiť napadnutý rozsudok, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutia a prikázať okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Taktiež sa domáhala prepustenia z výkonu trestu na slobodu.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania prokurátorovi s upozornením, že sa môže k dovolaniu obvinenej D. P. vyjadriť, ktorú možnosť prokurátor využil podaním z 26. mája 2016 (č.l. 1196-1197). Podľa prokurátora dovolanie nespĺňa zákonné podmienky, a preto ho navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Následne bolo vyjadrenie prokurátora doručené obvinenej i jej obhajcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri

predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v ustanovení § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je pritom viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvinenej obhajcom - advokátom.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinená D. P., ako už bolo vyššie uvedené, opierala podané dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že uvedený dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa

zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávania a na záver etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov vykonaných podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom nie sú v trestnom konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa však vyžaduje, aby sa dovolaním napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy.

Zároveň však treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania - na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že dôkazy v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní získané a vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu. Tvrdenie obvinenej, že svedecké výpovede C. G. a L. S. neboli vykonané kontradičným spôsobom, nakoľko jej obhajca nebol vyrozumený o termíne výsluchu, nie je pravdivé. O termíne výsluchu svedkyne C. G. bol obhajca vyšetrovateľom vyrozumený faxom (č.l. 672/zv. 4) a o termíne výsluchu svedkyne L. S. bol tiež vyrozumený (č.l. 683/zv. 4). Pravdou je, že obhajca sa uvedených výsluchov svedkýň nezúčastnil. Neznamená to však nezákonnosť výsluchov, nakoľko zúčastniť sa úkonov trestného konania je jeho právom, nie povinnosťou. Rovnako nie je dôvodné tvrdenie, že výsluchy týchto svedkýň na hlavnom pojednávaní dňa 27. septembra 2010 neboli vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného

poriadku. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 804-808) vyplýva, že predseda senátu po zistení totožnosti svedkýň a po ich zákonom poučení požiadal prokurátora, aby vykonal výsluch, pretože ich navrhoval v obžalobe. Svedkyniam teda bola daná možnosť vypovedať všetko, čo o veci vedia a následne im prokurátor kládol otázky. Taktiež neobstojí tvrdenie, že neboli splnené podmienky na prečítanie časti svedeckých výpovedí z prípravného konania (vid' č.l. 806). V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že na hlavnom pojednávaní bol prítomný obhajca obvinenej, ktorý rovnako ako obvinená nemal voči vedeniu výsluchov a obsahu zápisnice žiadne pripomienky ani výhrady.

Žiadne pochybenie dovolací súd nezistil ani v súvislosti s výpoveďou svedka Q.I., v dovolaní sa poukazuje na jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní 25. novembra 2010, v tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že ide o výpoveď svedka k prvému rozsudku vo veci zo 7. novembra 2011, ktorý rozsudok bol však na základe odvolania obvinenej na neverejnom zasadnutí krajského súdu uznesením z 19. januára 2012 sp. zn. 4To/173/2011 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Práve v tomto rozhodnutí krajský súd poukazoval na procesné pochybenia súdu prvého stupňa v súvislosti s výsluchmi svedkov E. Q., S.I. a Q.I., čím fakticky vyhovel odvolaniu obvinenej a nariadil predvolať a vypočuť uvedených svedkov procesným spôsobom.

V novom konaní po zrušení pôvodného rozsudku bol svedok Q.. R. opätovne po riadnom zákonom poučení vypočutý na hlavnom pojednávaní 12. apríla 2012 (č.l. 1058-1059), kde boli na návrh prokurátora prečítané výpovede svedka z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov.

Námietky obvinenej neobstoja ani vo vzťahu k výpovedi svedka H. S., pretože obhajca obvinenej bol o termíne výsluchu svedka v prípravnom konaní riadne vyrozumieť (č.l. 94/zv. 1). Pokiaľ sa obhajca výsluchu nezúčastnil, nemožno túto okolnosť vyčítať orgánom činným v trestnom konaní. Čo sa týka svedeckých výpovedí P. D. a R. E., výhrady obvinenej smerovali voči spôsobu výsluchu ako v prípade svedkýň D. G. a E. S.. Znova ide o svojský výklad ustanovení Trestného poriadku a obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo strany obvinenej.

Čo sa týka námietok obvinenej k svedeckej výpovedi Q. T., s jej námietkami sa riadne vysporiadal už odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia (strana 4 až 5). Dovolací súd k tomu považuje za potrebné dodať, že súd je v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. pri svojom rozhodovaní postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti, a preto ak strany nenavrhlí v priebehu hlavného pojednávania pri výsluchu svedkov postup podľa § 264 ods. 1 Tr. por., je povinný tak urobiť predseda senátu.

Čo sa týka prečítania svedeckých výpovedí E. S. a S.I. z prípravného konania, došlo k tomu podľa procesných predpisov, nakoľko sa nepodarilo súdu prvého stupňa prítomnosť uvedených svedkov zabezpečiť. Pritom súd hlavné pojednávanie pre neprítomnosť uvedených svedkov opakovane odročoval, pretože sa ich nepodarilo predviesť ani príslušníkom polície. Námietka obvinenej, že v prípravnom konaní nebol jej obhajca o termíne výsluchu svedkov vyrozumený, nie je dôvodná. O termíne bol obhajca vyšetrovateľom riadne vyrozumený (č.l. 688).

Rovnako nie je možné akceptovať dovoláciu námietku obvinenej týkajúcu sa vykonania domovej prehliadky u obvinenej.

Podľa § 99 ods. 1 Tr. por. domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim (ďalej len „obydlie“) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

Podľa § 100 ods. 1 Tr. por. nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v obvode ktorého sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie popis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi obydliu pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa § 105 ods. 1 Tr. por. orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke.

Podľa § 105 ods. 2 Tr. por. k výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať nezúčastnenú osobu. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

Podľa § 105 ods. 4 Tr. por. v zápisnici o prehliadke treba tiež uviesť, či boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcej výzve, prípadne označiť dôvody, prečo neboli dodržané. Ak pri prehliadke došlo k vydaniu alebo odňatiu veci, treba uviesť do zápisnice aj údaje uvedené v § 93.

Podľa § 105 ods. 5 Tr. por. osobe, u ktorej bola prehliadka vykonaná, vydá orgán, ktorý taký úkon vykonal, ihneď, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po vykonaní prehliadky alebo odpadnutí prekážky, ktorá bránila splneniu tejto povinnosti, písomné potvrdenie o výsledku úkonu, ako aj o prevzatí vecí, ktoré boli pritom vydané alebo odňaté, alebo rovnopis zápisnice.

V posudzovanej veci bol príkaz na vykonanie domovej prehliadky vydaný na návrh prokurátora zo 6. júla 2009 (č.l. 319/zv. 2) sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V dňa 7. júla 2009 pod č. OS BAV-V-31-1/09 v zmysle § 100 ods. 1 Tr. por. Príkaz bol síce stručne ale riadne odôvodnený a bol v ňom vymedzený aj účel, pre ktorý bol vydaný.

V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že pri úkone domovej prehliadky právo občana na rešpektovanie súkromia konkuruje povinnosti štátu predchádzať kriminalite, ako aj povinnosti zisťovať a odhaľovať trestné činy. Právo na súkromný život je obmedzené týmito zákonnými cieľmi štátu. V posudzovanej veci je podstatnou okolnosťou, že prehliadkou bytu bol sledovaný legálny cieľ a tento zásah štátnej moci bol z hľadiska prevencie ďalšieho páchania závažnej trestnej činnosti nevyhnutný.

Dovolací súd teda nezistil žiadne porušenie zákona pri vykonaní domovej prehliadky, pretože bola vykonaná v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami a tento úkon je

potrebné považovať za plne relevantný aj z hľadiska jeho vecnej stránky. Preto podľa názoru dovolacieho súdu sú námietky obvinenej k vykonaniu domovej prehliadky neopodstatnené.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinenej D. P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. júla 2016

JUDr. Peter Szabo, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová